

Aan: PS Drenthe
Statengriffie@drentsparlement.nl

Gemeenteraad Westerveld
info@gemeentewesterveld.nl
t.a.v. de Griffier

Vaste commissie voor LNV
cie.lnv@tweedekamer.nl

Datum: 3 juni 2021

Betreft: Analyse door Meten=weten van het Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe

Geachte leden,

Al meer dan 20 jaar vragen burgers van de gemeente Westerveld de aandacht van bestuurders voor de problematiek rond de agro-industriële sierteelt (lilies, tulpen, pioenrozen) in hun gemeente. De arealen sierteelt blijven gestaag groeien en daarmee groeit de overlast, wordt de gifdeken dikker en gaat de achteruitgang van natuur en biodiversiteit gestaag verder. De wet wordt niet of foutief toegepast en handhaving is niet aanwezig.

Burgers stuiten voortdurend op een overheid die wel kan of zou moeten kunnen maar domweg niet wil. De gezamenlijke overheden (Rijk, Provincie, Gemeente en Waterschap) kennen maar één weg en dat is het bondgenootschap met telers en industrie. En dus wordt er maar één belang gediend: de portemonnee van teler en industrie. Sterker nog: zij krijgen gemeenschapsgeld toe om hun verwoestende activiteiten voort te kunnen blijven zetten maar dan onder het mom van innovatie en verduurzaming.

Waar is het algemeen belang? Onder het algemeen worden zaken verstaan die voor de hele samenleving van belang zijn: gezondheid, welzijn, natuur en biodiversiteit, grondwater- en bodemkwaliteit. De sierteelt voegt geen enkele waarde toe wat betreft het algemeen belang of het moet zijn dat 'de toerist' op zijn of haar hurken zich laat fotograferen tussen de tulpen. En dat dan nog hooguit enkele weken per jaar.

De meest grove schending van het algemeen belang is wel het Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe. Wat is daarvan de geschiedenis?

In juni 2019 presenteerde het RIVM haar resultaten van het OBO in een gezamenlijke bijeenkomst van burgers, telers en politiek in de statenzaal van de provincie Drenthe. Diezelfde avond werd de toezegging gedaan om in Drenthe een pilot te starten om de ervaren problematiek op te gaan lossen. Omdat de politiek meende dat het een communicatieprobleem is tussen telers en omwonenden werd in het najaar van 2019 aan Marga Kool en Martha Buitenkamp opdracht gegeven (door de gezamenlijke overheden) om nog eens goed uit te zoeken hoe deze communicatieproblematiek kon

worden opgelost. Kool en Buitenkamp kwamen echter tot de conclusie dat het helemaal geen communicatieprobleem (meer) is. De belangentegenstellingen zijn te groot en daarom schrijven zij:

Dit lossen de omwonenden en telers niet samen op. De gezamenlijke overheden zijn aan zet. Gevraagd wordt een helder en consistent beleid en maatregelen op het snijpunt van landbouw, volksgezondheid en ruimtelijke ordening. Dit moet gepaard gaan met een grote aandacht voor de onderlinge verhoudingen (welzijn, leefbaarheid en samenlevingsopbouw) op het platteland.

Ondertussen verzoekt gedeputeerde Jumelet Meten=Weten om haar ideeën voor een oplossing van de problematiek op papier te zetten. M=W doet dat met een brede en diepgaande onderbouwing en draagt oplossingsrichtingen aan conform en in lijn met het advies van Kool en Buitenkamp (zie Document 'Tijd voor reflectie en handelen' dat we medio juni 2020 aan u hebben gestuurd).

'De pilot' hangt dan al een tijdje in de lucht en heeft inmiddels een plaats gekregen in het 'Uitvoeringsprogramma duurzame gewasbescherming 2030' van het ministerie van LNV (verder genoemd Uitvoeringsprogramma LNV). Hoewel er op dat moment al lang wordt gewerkt aan een projectplan voor 'de pilot' wordt dat door de Provincie in gesprekken met M=W in eerste instantie gewoon ontkend. M=W spreekt Jumelet en Kuipers in juni 2020 om 'Tijd voor reflectie en handelen' te bespreken. Beide heren blijken het document niet of nauwelijks te hebben gelezen maar zeggen toe dat 'na de vakantie' M=W zal worden betrokken bij de ontwikkeling van de pilot. Er wordt zelfs een speciale ambtelijke procesbegeleider ingezet. Na de vakantie blijkt dat er van betrokkenheid geen enkele sprake is. Sterker nog; M=W wordt aan het bekende lijntje gehouden. M=W spreekt driemaal met een ambtelijke vertegenwoordiging (waarbij de 'procesbegeleider' tweemaal wordt vervangen door iemand anders...) over de pilot in relatie tot de oplossingsrichtingen van M=W zoals neergelegd in 'Tijd voor reflectie en handelen'. De rauwe werkelijkheid is dat de Provincie zich niets gelegen laat liggen aan de oplossingsrichtingen van M=W maar met 'haar partners' een projectplan schrijft. Die partners blijken de industrie en haar adviseurs te zijn; Kortom organisaties die het eigen belang en niet het algemene belang nastreven.

En dan is daar dus 'ineens' de Pilot (omgedoopt tot Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe). Zie voor een analyse door M=W van dat programma de bijlage bij deze brief. Het meest opmerkelijke is dat in zowel het Uitvoeringsprogramma LNV als in het Drentse programma het woord 'Samen' veelvuldig wordt gehanteerd. 'Samen' moet daarbij duiden op maatschappelijk draagvlak. In het Uitvoeringsprogramma van LNV komt het woord burger slechts eenmaal voor (in de context dat de burger een essentiële stakeholder is) en het woord omwonenden tweemaal; namelijk bij de Drentse pilot. Hoezo 'samen' en hoezo maatschappelijk draagvlak? Slechts één van de 148 actiepunten van het Uitvoeringsprogramma van LNV gaat over de omwonenden:

Actie: *Het opzetten van een regionaal pilotproject in de provincie Drenthe, onder leiding van de provincie Drenthe, waarbij een oplossing gezocht wordt voor de knelpunten van omwonenden bij het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen door agrarische ondernemers. Het ministerie van LNV faciliteert de provincie hierbij.*

En wat doen de overheden i.c. de Provincie Drenthe? Ze zetten een programma op zónder de omwonenden en geheel toegespitst op de belangen van telers en industrie. Zowel het Uitvoeringsprogramma van LNV als het programma van Drenthe wordt nagenoeg geheel ingevuld en uitgevoerd door de betreffende agro-industrie zelf.

Dus: de overheden geven opdracht aan twee gerenommeerde en ervaren deskundigen (Kool en Buitenkamp) om de essentie boven water te halen, belijden met de mond dat de burgers/omwonenden van belang zijn, dat hun problematiek moet worden opgelost etc. en ondertussen worden deze omwonenden volledig genegeerd! De gemeente sluit een overeenkomst met telers en industrie waarbij M=W als vertegenwoordiger van omwonenden buiten de deur wordt gehouden en de provincie doet exact hetzelfde (ondanks toezeggingen) met het Programma Duurzame Bollenteelt.

Het Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe zelf bevat geen enkel concreet doel, geen enkel afrekenbaar resultaat en geen enkele concrete invulling. Het voldoet niet aan het gestelde in het Uitvoeringsprogramma LNV '...oplossingen [...] voor de knelpunten van omwonenden...'. Sterker: dit hele Drentse programma is een subsidie voor de industriële sierteelt waarin het hooguit gaat om op termijn *zo mogelijk* met minder pesticiden toe te kunnen. Het hele programma gaat voorbij aan 20 jaar geschiedenis en waarom de industriële sierteelt een probleem is: naast de zorgen van omwonenden voor hun gezondheid en leefomgeving gaat het ook over verdroging, stikstof, verkeersbewegingen, aantasting natuur en biodiversiteit etc.

Het onderwerp 'polarisatie' komt aan de orde in het Drents programma. Maar ook hier wordt het weer teruggebracht tot de polarisatie en communicatie tussen telers en omwonenden. Dat terwijl wij als M=W al jaren zeggen en uitleggen dat het een RO-probleem is. En door Kool en Buitenkamp is niet voor niets geconcludeerd dat de overheden aan zet zijn.

Hier is maar één conclusie mogelijk: politiek bestuurlijke onwil om omwonenden en burgers serieus te nemen en te zoeken naar een echte oplossing.

Samengevat: het Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe voldoet niet aan de opdracht om de knelpunten van de omwonenden op te lossen, wakkert de sluimerende polarisatie tussen politiek/bestuur en (georganiseerde) omwonenden en natuurvertegenwoordigers aan, brengt de problematiek terug tot uitsluitend 'iets doen met teelten' en brengt maatschappelijke dialoog terug tot 'uitleggen wat telers en industrie doen'.

Een diskwalificatie en een brevet van onvermogen van politiek en bestuur. Een andere conclusie is niet mogelijk.

Wij verzoeken de leden van PS Drenthe, de Gemeenteraad van Westerveld en de Vaste Commissie LNV dit onderwerp (opnieuw) te agenderen en de bestuurders het vuur aan de schenen te leggen; Waarom denken zij dit maatschappelijk vraagstuk op te laten lossen door de industrie zélf (als enige) alle ruimte te geven, daar € 730.000 gemeenschapsgeld aan te spenderen en er maatschappelijk/voor het algemene belang niets voor terug te vragen?

Rob Crispijn,

Voorzitter
Metten=Weten

Bijlage bij brief 3 juni 2021

‘Analyse Programma Duurzame Bollenteelt Drenthe’

Enkele algemene conclusies van het Programma duurzame bollenteelt zijn:

- Het programma is **nog niet van start**. Het is **onduidelijk wanneer** het van start gaat;
- Het hele programma moet nog **worden ingevuld** met werkpakketten;
- **Het programma kent geen enkele concrete doelstelling**, noch afrekenbare resultaten.
[Concreet was bijvoorbeeld geweest als het huidige gebruik van middelen langs de in het programma genoemde milieumeetlat was gelegd en op basis daarvan was vastgelegd hoe dat er uit moet zien als wordt voldaan aan ‘een toekomstbeeld’]
- **De ‘communicatie’ met omwonenden** is er met de haren bijgesleept en gaat nergens in op de gerechtvaardigde bezwaren van Meten=Weten als vertegenwoordiger van wat genoemd wordt de ‘georganiseerde bewoners’.
- **Het programma brengt de problematiek opnieuw en voor de zoveelste keer**, terug tot een ‘communicatieprobleem’ tussen telers en omwonenden terwijl ruim voor het tot stand komen van dit programma het rapport Uitgesproken (in opdracht van de gezamenlijke overheden tot stand gekomen) juist concludeert:
 - **Dit lossen de omwonenden en telers niet samen op**. *De gezamenlijke overheden zijn aan zet. Gevraagd wordt een helder en consistent beleid en maatregelen op het snijpunt van landbouw, volksgezondheid en ruimtelijke ordening. Dit moet gepaard gaan met een grote aandacht voor de onderlinge verhoudingen (welzijn, leefbaarheid en samenlevingsopbouw) op het platteland*
- **De Overheden** ‘laten het opnieuw waaien’ in de hoop op betere tijden. De sector zelf mag het weer zoeken via de versleten paden van ‘techfix’ en opportunisme met een extreem ruime steun aan publiek geld.
- Het programma probeert de problematiek via de oude weg van een **sectorale aanpak** op te lossen. Veel partijen zijn zich er inmiddels van bewust dat de grote opgaven waar we als samenleving voor staan integraal aangepakt moeten worden en niet sectoraal. Ons land is domweg te klein (zie o.a. laatste PBL-rapport) om verduurzaming van de landbouw – i.c. de sierteelt – sectoraal aan te pakken. Het is zoals zo vaak naar voren gebracht en aangetoond een RO-probleem. Pak het dan ook aan via het RO-spoor.
- De kennis uit de **biologische bollensector** wordt binnen het programma volkomen genegeerd. Als afzet (van biologische producten) het probleem is moet daarop worden ingezet.
- **Het programma propageert samenwerking** met omwonenden maar de omwonenden zijn bij het tot stand komen van dit programma volledig *en bewust* genegeerd. Ook op hun vragen waarom zij buiten de totstandkoming van dit programma zijn gehouden worden niet beantwoord (door de provincie Drenthe) en er zijn geen argumenten gegeven. Hun ideeën en oplossingsrichtingen zijn in het hele programma niet terug te vinden.
- **Het onderwerp ‘communicatie’** wordt ingevuld met een aan te stellen gespreksleider voor 4 uur per jaar per bedrijf (totaal 36 uur) én een gespreksleider voor 2 maal 12 uur (inclusief voorbereiding bijeenkomsten) per jaar. Dat wil zeggen dat aan daadwerkelijke communicatie € 22.500 wordt besteed en dat geld vloeit ook nog geheel naar de aangesloten bedrijven. Het overige communicatiebudget wordt besteed aan communicatie- uitingen en ‘reclamemateriaal’: website, bedrijfsbezoeken, folders,

begeleiding werkgroep etc. en rapportages. De telers mogen bijna € 90.000 uren inboeken voor drie jaar. Van het totale communicatiebudget á € 270.000 gaat effectief dus slechts € 22.500 naar de in het voorstel geroemde dialoog...

Ook komt er ineens een specialist akkerranden/bufferzones uit de lucht vallen voor € 33.750, -. Burgers of omwonenden (georganiseerd of niet) worden nergens genoemd en kunnen ook nergens over beschikken terwijl zij toch blijkbaar de doelgroep zijn.

- **Bestaande bespuitingen** en gebruik van bestrijdingsmiddelen gaan onverminderd door. Staande praktijk loopt gewoon door. Zoals ieder programma zal ook dit programma vertraging oplopen van minimaal een jaar. Dat wil zeggen dat er tot 2025 niets zal veranderen aan de bestaande situatie en het daarna nog maar de vraag is hoe de behaalde resultaten (waarvan het nog steeds de vraag is welke dat zouden moeten zijn) geïmplementeerd kunnen worden. Als het al zover komt. Eerdere overheidsprogramma's in dit kader stemmen niet tot optimisme.

Per alinea van het pilot-voorstel kan daar nog het volgende over worden gezegd:

1. Inleiding

1^e alinea.

Uit de inleiding blijkt men er trots op te zijn dat het piepkleine Nederland de grootste producent van bloembollen ter wereld is. Men onderstreept uitsluitend het economisch belang.

Het is zeer de vraag of we er zo blij mee moeten zijn. In werkelijkheid is het een vervuilende industrie die slechts een sierproduct produceert en landbouwgrond die voor de voedselvoorziening kan worden gebruikt (of andere noodzakelijke grote maatschappelijke opgaven) in beslag neemt. Deze sierteelt trekt een zware wissel op de omgeving van de teelten door o.a. het grote waterverbruik, vervuiling door pesticiden en stikstof en dramatische effecten op de bodemkwaliteit. Van waardetoevoeging is in dat opzicht geen sprake.

2^e alinea.

Toegegeven wordt dat er geen sprake is van duurzaamheid in de bollensector. Het is zeer de vraag of de hier gestelde doelen: inspelen op de maatschappelijke vraagstukken en toonaangevende positie behouden, haalbaar en verenigbaar zijn. Als de sector dan zo ondernemend en innovatief is kan je de vraag stellen waarom er nog niets aan verduurzaming is gedaan?

M=W denkt niet dat de maatschappelijke doelen en toonaangevende positie van de sector verenigbaar zijn en zeker niet op de korte termijn. In de ogen van M=W betekent dit dat de verschillende doelen uit elkaar moeten worden gehaald. *Niet*-duurzame teelt kan niet plaatsvinden in een omgeving waarin tevens sprake is van een woonomgeving en natuur. *Niet*-duurzame teelt moet in eerste instantie uitwijken naar plaatsen waar de neveneffecten kunnen worden getolereerd. Pas als de externe invloeden van de teelten zijn beperkt kunnen ze gaan plaatsvinden nabij gevoelige omgevingen. Het is zeer de vraag of op termijn in Nederland voldoende ruimte kan worden gegeven aan dit soort sierteelten. Ruimte die dan niet voor voedselvoorziening, natuur, recreatie, wonen, energievoorziening, klimaatadaptatie etc. kan worden gebruikt.

3^e alinea.

De toekomstvisie gewasbescherming 2030 van LNV is helemaal niet gericht op het in stand houden van de (overbodige) sierteelt. Juist deze toekomstvisie kan ertoe leiden dat meer ruimte nodig is voor voedselteelten. De zin: "*Het streven van de betrokken partijen is dat er in*

2030 weerbare planten en teeltsystemen en een sterke verbinding tussen land- en tuinbouw en natuur zijn.” is nietszeggend. De term betrokken partijen is (nog) niet gedefinieerd en daar horen toch zeker de burgers van dit land bij. De gebruikte termen in de toekomstvisie LNV zijn bedoeld voor voedselteelten, niet voor sierteelten.

Weerbare planten; weerbaar waartegen? De gevoeligheid van sierteelt wordt in grote mate bepaald door wat men in telerskringen noemt de veredeling en de teeltsystemen; een vorm van (te) intensieve teelt. Wat wordt bedoeld met sterke verbinding van deze sierteelt met natuur? Doelstellingen formuleren op een hoog abstractieniveau is een ambtelijke kunst, maar snijdt geen hout.

Het doel van LNV is hier verwoord; het zoeken van een oplossing voor de knelpunten van omwonenden. Hier verwoord als - *bij het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen* – maar dit is slechts een deel van het probleem met deze intensieve sierteelten. Op dit moment kunnen we nog niet achterhalen hoe de werkelijke opdracht van LNV aan Drenthe is geweest.

4^e alinea.

Hier wordt m.i. ten onrechte, het probleem verengt tot spanningen en onbegrip tussen telers en omwonenden. Er lijkt onbegrip te zijn bij de telers dat derden problemen hebben met hun teelten. De omwonenden lijken de telers wel te begrijpen (zij houden zich aan de regels) maar zijn het niet eens met deze sierteeltindustrie in hun leefomgeving. Het onbegrip van omwonenden *richt zich op de overheid* die geen maatregelen wil nemen om de omwonenden en de natuur te beschermen tegen de kwalijke gevolgen van deze teelten.

5^e alinea.

Voor verduurzaming van de sector is nodig dat ondernemers een rendabele bedrijfsvoering kunnen realiseren met voldoende maatschappelijk draagvlak van omwonenden, overheden en stakeholders.

In deze alinea worden, binnen de termijn tot 2030, onhaalbare randvoorwaarden benoemd voor een verduurzaming. Voor de rest loze termen. Met deze randvoorwaarden wordt getracht de voortzetting van de teelten te legitimeren.

2. Probleemstelling

1^e alinea.

Toenemende polarisatie

De inleidende zin: *De toenemende bezorgdheid van inwoners in de gemeente Westerveld over het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen heeft geleid tot een vergaande polarisatie tussen telers en omwonenden*, is juist zo’n zin die polarisatie in de hand werkt.

Zoals hiervoor reeds betoogt is het gevoel van polarisatie niet aanwezig bij de omwonenden. Bij deze omwonenden is wel zeer grote bezorgdheid voor hun eigen gezondheid en de gezondheid van de natuur. Omwonenden nemen het *de overheid* kwalijk dat deze hen niet beschermt. Doordat de sector en met name de *overheid* het voortdurend framen als polarisatie en dat er geen dialoog is tussen telers en omwonenden houdt de overheid zichzelf buiten schot. Het is dan ‘ineens’ een probleem van de ‘vrije markt’ en burgers geworden. Maar het is diezelfde overheid die actief de sector ondersteunt (zowel financieel als met beleid) en burgers het nakijken geeft. Dit komt ook duidelijk tot uiting in het rapport ‘Uitgesproken’. Maar de overheden willen deze boodschap alsmaar niet begrijpen. Je kan ook zeggen dat de overheid zich heeft uitgeleverd aan uitsluitend de belangen van de sector.

Het hier gepresenteerde proces is volstrekt onvoldoende om het probleem op te lossen. *Het is een ruimtelijke ordening probleem.*

Deze alinea eindigt met de zin: *In Drenthe wordt deze problematiek nu in een gezamenlijk proces met de verschillende betrokken telers, omwonenden, overheden en maatschappelijke organisaties opgepakt.* Dit is ronduit een leugen! Er is op geen enkele wijze sprake van een gezamenlijk proces mét omwonenden. En ineens zijn daar ‘maatschappelijke organisaties’; welke dan?

2e alinea.

Weerbare planten.

Zoals eerder genoemd worden telers en overheden steeds vaker geconfronteerd met klachten over de impact van de bloembollenteelt op de omgevingskwaliteit.

De toename van de klachten is vooral toe te schrijven aan de toename van de teelten en toename van kennis omtrent de nadelige effecten van deze teelten en de bewustwording die daarbij hoort.

In de vervolgzinnen worden de telers afgeschilderd als ‘slachtoffers’ van het systeem van toelating van middelen.

Omwonenden hebben al vele malen aangegeven dat het een ruimtelijke ordening probleem is. In deze alinea wordt de oorzaak van de problematiek, het niet accepteren van vervuilende teelten, niet als RO-probleem opgepakt, maar verschoven naar een toelatingsbeleid.

Omwonenden hebben inmiddels al veel kennis over de toelatingsprocedures en constateren dat deze volstrekt onvoldoende zijn om hen (volksgezondheid) en de natuur te beschermen. Het gehele toelatingsbeleid dient te worden herzien.

3^e alinea.

Ambitie

Uit deze alinea blijkt dus dat de ambitie van de partners (daar horen omwonenden dus niet bij) niet is om de problemen op te lossen, maar om hun teeltsystemen verder te ontwikkelen. Verdere tekst is zodanig wollig dat men er niets mee kan. De gekozen weg lijkt daarmee niet binnen de termijn tot 2030 tot een betere bescherming van omwonenden en natuur te komen.

3. Doel van het programma

1^e doel; kennisontwikkeling

2^e doel; dialoog

3^e doel; verruiming middelenpakket.

Geen woord dus over ruimtelijke ordening.

4. Opzet programma

Het programma richt zich op een groep telers waarvan de samenstelling geheim wordt gehouden in ieder geval niet bekend is/wordt gemaakt. Dit is dus weer een verenging van dit programma. Die anonieme groep telers moet dan alle drie de onderdelen uitvoeren.

Ad(i). Dit hoofdstuk komt over als telers die onderzoek gaan doen naar de factoren die een rol spelen bij de teelten en nopen tot het gebruik van bestrijdingsmiddelen. Korte boodschap: schoenmaker blijf bij je leest. Als je hier verbetering in wilt aanbrengen heb je wetenschappers nodig. Uit de beschrijving wordt totaal niet duidelijk hoe het onderzoek gaat plaatsvinden.

Sturing lijkt totaal te ontbreken. Onderzoek schimmelbestrijding (zeer actueel, aspergillus en het gebruik van azolen!) lijkt hier te ontbreken

Ad(ii). Men komt niet verder dan het refrein dat een dialoog tot stand moet worden gebracht. Na 20 jaar(!) pogingen daartoe kan men echt wel concluderen dat het op deze wijze niet werkt. Er lijkt alleen bij overheden behoefte aan dialoog en wel om hun eigen gebrek aan initiatief te verbloemen.

Impliciet zit in de teksten dat de telers niets veranderen; het alleen (gedwongen) willen uitleggen (daar is het hele communicatietraject op gericht: met publiek geld betaalde marketing en PR). Maar: wordt nog nader uitgewerkt. De vraag is wanneer?

Ad(iii). De teksten zijn vaag. Direct komt de vraag op waarom middelen niet zijn toegelaten. Zinnen die spreken over proefvrijstellingen en experimenteren veroorzaken direct koude rillingen.

5. Organisatie programma

Het eerste dat opvalt is dat de wetenschap hier ontbreekt. De stuurgroep bestaat uit enkele ambtenaren en voorts direct belanghebbenden. Er is geen enkele garantie voor objectiviteit, doelgerichtheid, methodologie, reproduceerbaarheid, etc.

Er is evenmin voorzien in openbaarheid en inspraak.

6. Duur van het programma

In eerste instantie 2021-2024, met mogelijke verlenging.

Moeten omwonenden zich dan zo veel jaar koest houden? (Zie hierover de eerdere conclusies)

Begroting nagenoeg onleesbaar: Vraag is of dit niet een verkapte subsidie is voor het zogenaamd verbeteren van de teelten. 'In kind' kan van alles worden opgevoerd als contrafinanciering en is volstrekt oncontroleerbaar. Per saldo is het volledig door de overheid betaald 'onderzoek'. Niet toevallig zijn de onderzoekspakketten samen € 600.000, - (24 pakketten á € 25.000) Laat dat nou net het bedrag zijn dat LNV erin stopt...